

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdíj, minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a Gömör-Kishont kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Hazafiak győzelme.

Rimaszombat, 1894. február 14.

A hétfői szavazás jelentőségét nem lehet kicsinylenünk a kishonti esperességi lutheránusok hazafias pártjának életében. Aránylag impozans többségük önmagában is elégséges ugyan fényesen demonstrálni, hogy immár elég erősek arra, hogy felvegyék a harcot az esperesség pánszlávjai ellen, de e harc a siker reményével csak akkor kecsgethet, ha az eddigi történetek minden komoly tanulságából merítenek és azokat fegyvereik küzdelme között mindig szem előtt tartják.

E pánszláv tábor hallatlan vakmerősége már minden korlátot keresztül tör. Mi, kik az engesztelekenység hívei voltunk sok esetben, a mult hétfői gyűlés után kénytelenek vagyunk elismerni, hogy azoknak van igazuk, a kik a népmító izgatók ellen egyetlen célszerű eljárási módnak a kérelhetetlen szigor alkalmazását tartják.

A pongyeloki „apostol“, a kit mi közönséges szélhámosnak tartunk, olyanak, a ki nem arucikkokkal, hanem hazug hazafiságával szélhámoskodik, ne értsen bennünket félre. Egy szikrányit sem haragszunk rá azért, hogy émeilyítően sentimentalis szónoklatában a „Gömör-Kishont“-ra hivatkozott, és mellét verve erősítette, hogy őt nem a simoniaért, hanem politikai meggyőződéseért üldözik. Ha más egyház kebelében merne valaki egy egész testülettel ilyen hangon, ilyen szemtelen rágalmakkal beszélni: kidobnák az ajtón a vakmerőt; s csak elismeréssel adózhatunk a kishonti esperesség hazafias pártjának azért a bámulatraméltó türelemért, melyvel az izgatók lármáját és szidalmait végig-

hallgatni képes volt. Ők igazán egyházuk érdekeit védték, mi egyszerűen eltekintünk az egyházi érdekek felett, nem lévén tisztünk azzal foglalkozni.

A pánszlávok politikai meggyőződésnek nevezik haza- és államellenes izgatásaikat. Hát mióta politika a hazaszeretet, és mióta politika a hazaárulás? Nemesak rossz hazafiak a népbolondítók, hanem ostobák is, hogy politikai meggyőződésnek nevezik azt, a miért más államokban börtönbüntetés szokott kijárni!

Az esperesség tizenhét szavazattöbbsége élénk reményeket kelt lelkünkben. Ki kell szorítani a pánszlávokat mindazon térről, hol a nép, a becsületes, romlatlan nép lelkületének megmetyelzésére alkalmas van. A Daxnerek, Markovicsok, Bodiczki-ak fajtaját le kell szorítani a közélet mezejéről, mert a haza sorsa mindennél előbb való, s nem lehet tűrni, hogy a legmagasabb állami érdekek ellen épen azok harezoljanak, kik állásuknál fogva azok védelmére volnának hivatva. Kánoni vagy világi törvények alapján — nekünk mindegy, — el kell bánni röviden az Albini-féle még csak nem is kétes existenciákkal, kiknek vakmerőségénél csak arczatlanságuk nagyobb, melyvel legszentebb hazafiúi érzelmeinket kivigyorogják.

Ha e fickók oda kerülnek, a hová valók, akkor teljes a hazafiak győzelme. Most még csak egy fényes és nagy reményekre jogosító demonstrációnak tekinthetjük azt, melyen kipróbálták, hogy fegyvereik elég erősek-e ahhoz, hogy megmérkőzzenek.

Az acél kiállotta az első próbát; lássuk a csatát!

A gömörmezei magyar közművelődési egyesület köréből.

Ezen egyesület választmánya e hó 12-én tartott a megyeház kis termében rendes ülést. Jelen voltak: Török Bálint egyesületi elnök, Hámos László főispán, Bornemisza László alispán, Sárközy Gyula, Süteő István, Dr. Lichtschein Adolf, Molnár József, Mihalik Dezső, Groó Vilmos egyleti igazgató, Lukács Géza, Fülep Benjámin, Dr. Fornét Gyula titkár.

Az elnök megnyitván az ülést, jelenti, hogy a közművelődési egyesületnek a milleniumi kiállításon tervezett részvételét tárgyaló, folyó hó 8-án Budapesten tartott értekezleten együletünk Fáy Gyula alelnök képviselte.

Alapító tagjaink száma legközelebb Süteő Istvánné született báró Fischer Margit urnó belépésével gyarapodott.

Tanszerekkel ellátta az egyesület az oszgyáni óvodát és a nagyesoltói katli iskolát s kiszolgáltatta a jános, harmaczi és-hosszuzói népkönyvtárak részére 1893-ra esedékes 10—10 frnyi segélyt.

Erre tárgyalattak az egyes körökből beérkezett jelentések.

A nagyrőcei kör 9 alapító, 68 rendes taggal fenntartotta a nagyrőcei és ratkói mintaszerűen vezetett óvodákat, melyeknek fenntartására 614 frt 98 krt fordított, 1894-re a központból 300 frnyi segélyre van szüksége.

A esetneki kör a magyar nyelv tanításában kitűnt 3 tanítót jutalmazott kisebb összegekkel s a esetneki gyermekmenhely támogatását ajánlja a választmányának, felkérve azt arra is, hogy két, általa kijelölt tanító jutalmazását a nemzeti alaoából eszközölje ki. E körnek 38 tagja van.

A rimaszombati legnépesebb kör 66 rendes tagot számlál s állandóan gyűjti az új tagokat. Jövedelméből jutalomdíjakat tűz ki a rimaszombati gymnasiumban s a f.-szaluzsányi óvodát támogatja. A központi pénztár segélyét nem veszi igénybe.

A garami kör fenntartotta a helpai 154 kised által látogatott óvodát, szervezett egy nyári gyermekmenhelyet Telgárton, s hazafias irányú tót olvasmányokat terjeszt a nép között. A Hollósy Kornélya, Kún Margit és Schmer Alieze urhölgyek, valamint Gobbi Henrik zenetanár közreműködésével e kör céljaira rendezett hangverseny 117

T A R C Z A.

Sóhajok.

I.

Hogyha már nem szeretsz,
Gyűlölnél legalább!
Pattantanád ki rám,
— Hogy ha van — ajkadnak
Minden sebző nyilat!

Hogyha már nem szeretsz!
Gyűlölnél, utálnál!
Mert e közöny rosszabb,
Fájóbb a halálnál,
Az örök halálnál.

II.

Miért kellett nekem
Meglátni őt, miért?
Miért kellett nekem
Megtogni a kezét,
Parányi kis kezét?

Miért kellett nekem
Őt egy tánczba vinnem!
Miért kellett egyszer
Kocsiba segitnem,
Óh, miért is kellett?!

Vagy ha már így történt,
Legalább ne volna
Az édes apjának
Háromezer holdja,
Hogyha már így történt!

De ha már így van is
Legalább, legalább,
Ne láttam volna meg
Omló, arany haját,
Szöke, selyem haját!

Juhász László.

A szép Verona.

Irta: Jánossy Gyula.

Vannak események az emberi életben, melyek nagy lelki megrázkódással járnak, s vagy felemelik azt az er-

kölesi tökély magaslatára, vagy kérelhetetlenül letaszítják őt arról az ösvényről, mely az ember valódi rendeltetését jelöli meg. Az elzülést általában véve a nyomor, a létért való küzdelem esélyei; nőknél azonban igen gyakran szerelmi esalódás okozza, a mi igen természetes. Nőknél ugyanis az érzelem és kedély világa rendkívül finoman van kifejlődve. A legkisebb lelki megrázkódás mély nyomot hagy a gyöngéd női szívben. Ha ezen lelki rázkódás esalódással jár, kedélybeteggé válik, a melyből, ha ki is gyógyul, lelkileg összetörött, miként az a tört hajóroncs fokról-fokra súlyedni kezd. Ha pedig a esalódás kínos gyötremeit gyöngéd szervezete ki nem bírja, úgy gyökeretől megfosztott virágként lassu hervadásnak indul s bele öli magát bánatába.

Ismertem egy leányt a Tarca völgy bájos ölében fekvő B. községben, kinek elragadó szépsége vetekedett Ráfael legremekebb alkotásu Madonna festményeivel. Sugár termete, aranyszínben játszó göndör hajának természetes hullámsága ellenálthatlan bűbajt kölöszöntött egész lényének. Szemei, azok a sötét, mély tűzű szemek voltak, melyekből a földi éden üdve sugárzik ki. Piczi koral ajkai, ha mosolyra nyíltak, igazi gyöngysort engedtek láttatni. Igazi kegyence volt a természetnek, mely pazarul ékesítette fel őt mindazzal a bűbájjal s kellemmel, mi a nő ideális szépségének lényegéhez tartozik.

Boullott is a szép Verona után a falu minden valamire való legénye. Apja az öreg Vanyó János jómódu gazda volt, kit a közbizalom elbeszélésünk idejében már harmadizban a bírói székbe emelt. Áldott jó feleségét korán elvesztvén, minden gazdasága mellett is egyedüli büszkeségét és gyönyörűségét egyetlen leánya, a szép Verona képezte, kinek ritka szépségével az egész völgy legendaszerű regékkel volt tele. Táncmulatságok alkalmával az egész vidék legénysége B. községbe zarándokolt hódolni a szépség királynőjének. Vele tánczolni kiténtetés számba ment. Boldognak érezte magát az a legény, kit a szép Verona csak egy mosolyra vagy éppen tánczra érdemesített. Nem azért, mintha talán hiu lett volna szépségére vagy apja vagyonára, hanem mert szíve már nem volt szabad. Rég esérébe adta azt már egy legénynek, ki nem is volt odaváló, csak ugy odavetődött. A legények, kiknek különben is szemét szurt az, hogy Verona táncmulatságok alkalmával a legtöbbet vele tánczol, jött-ment esavargónak nevezték el.

A szép növésű, magas termetű deli legényt Verona apja fogadta fel szolgálatba. De nem is bánta meg, mert Józsinál hübebb és odaadóbb eselédje nem volt sohasem.

Ha tudta volna ugyan, hogy leánya oly szívesen

látja a legényt, azonnal tuladott volna rajta. Mert hát falun az a hagyományos szokás tartja fen magát a mai napig is, hogy telkes gazdák házasságánál zsellér vagy épen eseléd figyelembe nem jön. Gazda fia gazda leányt választ magának, vagy megfordítva, gazda leányát csak gazda fiához adják. Az a falusiaknak a régi ösöktől átöröklött szokásán alapszik s annyira megcsontosodott a nép közgondolkozásában, hogy ritkán esik meg az a szenzációt keltő s közbeszéd tárgyát képező eset, hogy gazdalegény zsellér vagy talán épen béres-családba házassodjék bele.

A falu legényei többször meglesték Veronát a mint esténként széles portájuk előtt bizalmasan beszélgetett a legénnyel. A benső viszony elvégre is köztudomás tárgyává lett a faluban.

A kezdetben csakis a vénasszonyok által élénken tárgyalt szívviszony, lassan-lassan elterjedt annyira, hogy annak híre az öreg Ványónak is fülibe jutott.

Az öreg kezdetben erősen tamaskodott a dologban, később azonban, midőn a híresztelések a napirend állandó tárgyát kezdték képezni s nemesak a vén asszonyok, hanem a menyecskék, leányok és legények csak erről sugdostak, nem állhatta meg, hogy leányát számon ne kérje.

Hallod-e Verona? — így szökött hozzá gyöngéd, de kissé szemrehányó hangon — a faluban az a hír van elterjedve, hogy te Jóska legényünkkel szerelmi viszonyban élsz. Igaz volna az leányom? — felelj őszintén az Istenre kérlek!

A leány a váratlan kérdésre láthatólag zavarba jött s mélyen elpirult. Szeretett volna kezdetben kitérni a felelet elől, azonban hosszas faggató s mindinkább hevesebb kérdészködésre sirva vallotta be apjának kiolthatlan szerelmét Jóska iránt.

A szelid arczkifejezés, mely az öreg Ványó arczán eddig látható volt, leánya utóbbi szavaira villámlo haraggá változott s mély felindulástól reszkető hangon így szólt a leányhoz:

— Az a jött-ment esavargó, kit esupa könyörületből az utcáról szedtem föl, az fogja tiszta szeplőtelen nevemet beszennyezni s házam jóhíret bemoeskolni. Nem, azt nem engedem meg. E percztől fogva a szolgálatból el van boesátva. Hiába könyörgött a leány mellette, apja hajthatatlan maradt.

Jóskát azonnal elküldte a háztól. Még annyi ideje sem volt a szolgálatból elesapott legénynek, hogy a leány-nak egy Isten hozzád-ot mondott volna. Világgá lett boesátva.

Szülei már régen a temetőben pihentek, nem volt

Az óra regéje....

Ósi óra, szinte kétszáz
Év repült el már felette
Örömet mint bánatát el
Hosszú kétszáz év temette.

Ósi kastély romlik pusztul,
Hull a vakolat faláról.
Éve számát az idő rég
Letörölte homlokáról.

Ős lakói, a hatalmas
Alapítók, porba régen.
Rohamán a gyors időnek
Nemzedék kelt nemzedéken.

Unokáját az apának
Rég elzárta koporsója.
Hányszor nyílt az ősi sírbolt
Rozsdamarta vasajtója.

Férfiak, nők, deli hölgyek,
Örök éjbe ott alusznak.
Emléküknek csak te öröksz
Óreg óra, te virasztasz.

Fenn maradvá, visszahagyva
Egy jövőtől, más jövőnek.
Mérhetetlen végtelenjét
Részre osztva az időnek.

Ósi óra, és tanuja
Annyi fénynek, annyi árnyak!
Kéj-gyönyörrel teli nappal
Bánat dúlta éjszakának.

Éjszakának, melyre felsír,
Fájva a szív, félve reszket.
Emléke mint jég hideg kéz
Érintése megremegtet.

Mintha feltámadna a múlt,
Visszajöttét kezdi félni.
Ósi óra ketyegéssel
Mennyit tudna elregélni.

Ős kastélynak, és időkből
Hány örömet, mennyi gyászt
Láttad?! — ennek itt: hatalmát
Törve, annak ott: bukását.

Te virasztál a bölesőnél,
Lágy bölesődal hangja mellett.
Te: hol ajkán megfagyott a
Haldoklónak a lehellet.

Lágyan ring a kicsi böleső.
Ringó böleső vánkására
Csókot ejt a rózsájának
Piros hajnal fényugára.

Puha párnán kicsi gyermek,
Félig ébren, félig alvó,
Csókra ébred, mint tavaszi
Hajnalpirtól rózsabimbó.

Piezi karját mosolyogva
Nyújtja a hü jó anyának.
Nevetése olyan kedves
Göngicselő ajkának.

Idili kép, bűvös, bájos
Tele fényvel és meleggel.
Napsugaras boldogsággal,
Tűzben izzó szeretettel.

Ah! azt a fényt, melegét, tán
Tündér adja, angyal óvja?
Hallga' hallga' mit regél még,
Mit ketyeg az öreg óra:

Tűnt az év, jött, ment rohanva,
Egy a másra, tova szállott,
Kifejté a róza kelyhét
A bimbóból a virágot.

Deli szűz lett a gyermekből.
Ha csecsemő mosolyával
Kedves egykor, — elragadt majd
Rózsá ajka, éj hajával.

Szállt az idő, szállt sebesen,
Rózsá kinyílt, tűz ki lobbant.
Szerelmelemlől szerelemre
Ifjú leány szíve dobbant.

Vágyak keltek a kebelbe,
Ábrándozva, önfeledten,
Ábrándos szív, ifjú lány
Megtalálta kit szeressen.

Megtalálta és a férfi
Izzó lelke lánghevével
Mint az eget a szivárvány,
Ölel át szerelmével.

Lelkét adta, egy világot
Óda, bájos kedvesének...
Oh! az öröm, óh a bánat
Mért rokonok, mért testvérek!

Dusgazdag volt a leány, sok
Százados kincs, fény övezte.
Arny, homályban, alig ismert
Az ifju pár szülötte.

Százados hirnév emelte
Büszke nevét az apának.
A nevetlen pár szülöttét
Hogy fogadta vón' fiának

sokat kell majd rá táncolnunk! No de meg is tesszük szívesen. Nemesszívű felülfizetők is voltak, és pedig: Ausländer Vilmos 2 frt, Lovasanyi Zoltán, Prunyi Vilmos, Banezik Sámuel, Kuchta András, Treska Ferencz, Seidner Bernát, Bolváry Ambrus, Dr. Bleyer Leo 1—1 frtot, Engler Pál 50 kr. Adjon nekik az Isten ezer annyit, hogy a majálisra megint adhassanak!! Apropos majális! arra már csak eljössz!!

Boesáss meg, hogy Ilonka nem maga válaszolt levedre, de a bálon kissé megbűtötte magát, édes márnék az ágyba fektette, engem kért meg, hogy helyet e válaszoljak neked. Isten veled! Csókolunk mindnyáján.

Maradta Kokován, 1894. február 14-én

szerető öcséd Emil.

Pályázati hirdetés.

A gömörmezei ált. tanítóegylet újból pályázatot hirdet a következő tétel megjelölésére: „Mik a mai nevelési és tanítási rendszer hiányai?” Pályadíj 50 korona. Pályázati határidő 1894 május 31.

Pályázati feltételek: 1. Csakis a gömörmezei ált. tanító egyleti tagok pályázhatnak. 2. Abszolút-beesni pályamű hiányában a pályadíj a viszonylag legjobbnak is ki fog adatni. 3. Az idegen kézzel írott és lapszámozott pályaművek a szerző nevét rejtő jelig s zárt levél kíséretében a pályázati határidőn belül Ulreich János egyleti elnök nevére címelve Dobsinára küldendők. 4. A pályamű czimlapjára és a szerző nevét rejtő levélre egy és ugyanazon jelige irandó. 5. A határidőn túl érkező pályaművek figyelmen kívül hagyatnak.

Kelt Dobsinán, 1894. február 1-én.

Ulreich János,
egyl. elnök.

Hirek és vegyesek.

Eljegyzés. Szathmáry József főgymnáziumi tanár, lapunk jeles tollu munkatársa f. hó 14-én váltott jegyet Benyo Annával, Benyo Béla helybeli tekintélyes kereskedő szép és művelt lelkű leányával. Szívvel kívánunk minden áldást a köteendő frigyehez!

Halálozás. A rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság tisztikárát súlyos veszteség érte Szabó Sándor pénzügyi titkár elhunytával, kit e hó 13-án kísért nagyszámú gyászközönség az örök nyugalom helyére. Az elhalálozásról ugy a tisztársak, mint a család külön-külön gyászjelentést adott ki — A család gyászjelentése a következő: özvegy Szabó Sándorné szül. Buday Etel és fia: Szabó László saját és rokonai nevében a legmélyebben lesújtva jelentik a legjobb férj, a legszeretőbb atya és rokon szabédi Szabó Sándor magyar királyi p. ü. titkárnak folyó évi február hó 10-én, éjjeli 11 órakor, életének 49-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága haitott hült teteme folyó február hó 13-án d. u. 3 órakor a Jánosi-utcai lakóházból fog a róm. kath. egyház szertartása szerint a rimaszombati sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise-áldozat folyó hó 14-én, reggeli 8 órakor fog a Mindenhatónak a helybeli róm. kath. templomban bemutatni. — A tisztársak gyászjelentése: A rimaszombati magyar királyi pénzügyigazgatóság tisztikára szomorodott szívvel jelenti tisztársuk: Szabó Sándor magyar kir. p. ü. titkárnak, folyó 1894. évi február 10-én éjjel 11 órakor, hosszas szenvedés után bekövetkezett elhunytát. — Rimaszombat, 1894. február 11-én. Béke lengjen porai felett!

Városi közgyűlés. Rimaszombat város f. hó 15-én lapunk megjelenése napján tart. képviselőtestületi közgyűlést, melyen igen fontos és érdekes tárgyak kerülnek napirendre. Az érdekesnek ígérkező közgyűlésről részletes tudósítást lapunk legközelebbi számában fogunk adni.

Kinevezés. Hellebrandt Iván a rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóságnál alkalmazásban állott napidíjast a pénzügyminiszter Miskolcra segélydíjas fogalmazó-gyakornokká nevezte ki.

Vettük a következő gyászjelentést: „Szabó Béla miniszteri osztálytanácsos, neje született Mayr Gabriella s gyermekeik: Mariska és Böske, megszorodott szívvel jelentik, hogy szeretett édes anyja napája, illetve nagyanyjuk Özv. Szabó Istvánné szül. Káposztás Zsuzsanna asszony, tevékeny életének 73-ik évében 1894. évi február hó 14-én, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Lelke visszatért teremtojéhez. Porhüvelyé 1894. évi február hó 15-én d. u. 3 órakor, az ev. ref. egyház szertartásai mellett fog az anyaföldnek visszaadani. Áldás és béke hánvain! Rimaszombat, 1894. február 15-én.”

Ajándék egy népkönyvtárnak. A jánosi népkönyvtár, mely — miként már egy ízben közöltük — részint bevásárlás, részint pedig a község intelligenciájának, a megyei közművelődési egyesület s a község pártfogása folytán oly szépen fejlődik, ma már mintegy 700 kötetből áll. Pártfogói között azonban első helyen áll áldozatkészségével Lenkey István ur, ki egy maga eddig elé 170 frtot érő, tartalmilag is értékes könyvekkel, egyebek között az „Egyetemes Regénytár” eddig megjelent összes évfolyamaival s a „Magyar Szalon” 56 füzetével gazdagította azt. A nemeslelkű pártfogó e napokban adta át az előbb nevezett irodalmi vállalat legújabb 24 kötetét, mely esinos külsejű, régebbi testvéreivel szembevető szép bizonyítéka könyvtárunkban az ő honszeretetből származó áldozatkészségének; miért is fogadja az érdekeltdal- és olvasóegyletnek ez uton nyilvánított hálás köszönetét. Ugyanevak hálás köszönetét fejezi ki az egylet Ruskay Gyuláné urhölgynek is, ki a könyvtárt legközelebb szintén értékes két darab, de több kötetből álló művel gazdagította.

Findura Imre másodsor is megírta „Rimaszombat történetét” s azt sajtó alá is boesájtotta; de a mű a szerző betegsége miatt a hetedik ivnél abban maradt. Nehogy az előfizetők a türelmüket elveszítsék, Findura a művet két füzetben adja ki, a műnek első részét az előfizetőknek még a napokban szét fogja küldeni.

Főgymnásiumi tanulók szini előadása. Nemesak a fiatalág, de a szülők és a város intelligenciája körében nagy érdeklődéssel tekintenek a „Svihákok” folyó hó 17-iki előadása elé, melyet a főgymn. felsőbb osztálybeli tanulói rendeznek. A próbák serényen folynak, az előkészületekkel már rendben van az ifjuság, s mint halljuk, a helyekre való előjegyzések már most is biztosítják az

anyagi sikert. Az erkölcsi sikert bizonyára kivívják derék diákjaink; segíti őket ebben jeles professzoruk Dr. Veres Samu is, ki a szereposztás, betanítás és rendezés körül sokat fáradozik. Felhívjuk e helyen is a közönség pártfogását és figyelmét a műkedvelő előadásra, melynek tiszta jövedelme az irodalmi könyvtár gyarapítására, tehát jótékony célra fordítatik.

A rimaszombati izraelita nőegylet f. hó 25-én tartandó táncmulatsága iránt városunkban és a vidéken nagy érdeklődés mutatkozik. A zsege korát élő nőegylet ezúton alatt ez lesz az első mulatság, mely azonban — mint halljuk — inkább tea estély számba megy és nem bál színezetét viseli magán. A meghívók már szétküldettek és a nőegylet által felkért szűkebbkörű rendező-bizottság mindent elkövet, hogy a mulatság anyagi és erkölcsi sikerét teljesen biztosítsa; ez bizonyára fényesen is fog sikerülni nekik épen úgy, mint az előző két évben, a mikor ez a mulatság a legzebb sikerű és legkedélyesebb mulatságok között foglalt helyet. A rendező bizottság ez uton kéri azokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak és ilyenre igényt tartanak, legyenek szívesek a rendező bizottság elnökéhez: Dr. Kármán Aladár Ernő urhoz fordulni.

Táncmulatság Rátkón „Rátkó és Vidéke nőegylete” febr. hó 1-én Rátkón a városi teremben, saját tőkéje gyarapítására táncszal egybekötött zártkörű „thea-estélyt” rendezett, amely egy erkölcsi nem különben anyagi tekintetben is fényesen sikerült, mit legjobban bizonyít azon körülmény, miszerint a nem nagy számú bál — de annál jobb kedélyhangulatban levő társaság reggeli 5 óráig maradt együtt. A siker érdemének osztályrésze az egylet buzgó elnökjé: Fischer Károlyné urnöt illeti, aki Hrk Istvánné — s ifj. Daniss Mártonné urhölgyekkel egyetemben nem kimélve fáradságot ernyedetlen ügybuzgalmat fejtett ki az estély sikerének előmozdítása érdekében. A 67 frt 83 krnyi összes bevételhez felülfizetésekkel hozzájárultak: Fischer Károlyné 2 ft. Latinák Frigyes 3 ft. Hrk István 1 ft. Daniss Mártonné 1 ft. Daniss Zsuzsanna 80 kr. Ziman Emilia 1 ft 20. Kármán Ede 2 ft. Kolbenheyer Pál 2 ft. Tochtos G. 3 ft. Dr. Svehla János 2 ft. Dr. Krees Gyula 50 kr. Viczián Lajos 70 kr. Vallentyini Béla, Danis János, Szívós Dániel, Klinezko János 20—20 krjával.

Helyreigazítás. A rimaszombati polg. olysóköri házalapja javára f. évi január hó 21-én rendezett táncestély nyilvános számadása alkalmával tek. Széplaki Lajos birtokos ur által felülfizetett 1 frt adomány, tévedésből nem nyugtáztatott, mit ezennel — egyleti pénztárnok kérelmére — készséggel hozunk köz tudomásra.

Lapunk mai számával veszik előfizetőink Hercz Jenő (Hercz Zsigmond ut(da) miskolczi gépgyáros árjegyzékét, melyet az érdeklődő közönség, szíves figyelmébe ajánlunk.

Gazdasági és kertészeti díszmű. Valóban joggal nevezhető ennek a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő az idei főárjegyzéke, a melyet gondos és kitünően tájékoztató szerkesztésű szövege mellett, a számos fekete ábrákat nem is tekintve, ragyogó színyomatu 90 műlap díszít. Mauthner a múlt nyáron Amerikában járt és az ottani növénytermelő körök nagy haladottságot tanúsító munkáját tanulmányozta, rájött, hogy mennyire czelszerű lesz hazánkban is természetű színekben mutatni be a közönségnek a terményeket. Ezen káprázatos esímmal kiállított tájékoztató mű a növények ismerete tekintetében nagy átalakulásokot van hivatva előidézni. Ha szép növényt ismertünk latásból, beszerezni óhajtottuk volna, de nevét esetlegesen nem tudtuk. A Mauthner árjegyzéke alapján azonban a természetű színezés nyomán ráismerünk és nevét, leírását, sőt számtalannak tenyésztési módját is megtanuljuk e díszműből Mauthner 148 oldalú katalógusa természetesen csak azoknak, kik rendeléseikkel megfizetni óhajtják a czeget, kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

Nyilvános nyugtázás. A likéri tisztai kaszinó javára f. é. február hó 5-én megtartott táncestély a kaszinói könyvtárnak ötven forint tiszta jövedelmet hozott, mely összeghez felülfizettek: Lovisch Ede Bpest 10 frt, Mirka Károly 5 frt, Szontágh Pál 2 frt, Scholez Ádám 2 frt, Schmeiss János 1 frt, Csontos Jenő 1 frt, a kiknek e lap hasábjain mond hálás köszönetet a bálbizottság nevében Dr. Bleier Leo b. b. pénztárnok.

Jótékonycélu műkedvelői előadás.

A rimaszombati egyesült protestans főgymnasium VIII-ik osztályának tanulóiból alakult műkedvelő társaság 1894. február 17-én (szombaton) a „Három Rózsá” nagy termében jótékonycélu színielőadást tart, mely alkalommal színe kerül:

„A SVIHÁKOK.”

Eredeti vígjáték 3 felvonásban. Irta: Berezik Árpád. Rendező: Dr. Veres Samu. (Sugó: Tóth Bertalan és Mühl Sándor.)

Személyek:

Szalagi Manó — — — — — Weinfeld Andor.
Frida } — — — — — Mindszenty Ilonka.
Olivér } gyermekei — — — — — Turny Ákos.
Zalán Hektor — — — — — Makray Jenő.
Szilánk Pongrácz — — — — — Glauf Pál.
Livia, neje — — — — — Rásky Etelka.
Karmarsin János — — — — — Vieszt Gusztáv.
Nina, neje — — — — — Glauf Anna.
Kelemen Tódor — — — — — Hédervári L.
Stenker Leonidás — — — — — Miklóssy Alfréd.
Pelikán Tibor — — — — — Koós Mihály.
Pelikánné — — — — — Koreny Jolán.
Váczy Náezi — — — — — Liszka Károly.
Levente Felix — — — — — Bónis B.
Pinezér — — — — — Alberthy Lajos.

Fürdő vendégek, svihákok. Történet egy magyarországi fürdőhelyen.

Helyárak: Körszék és elsőrendű zártszék I—IV. sor 1 frt. Másodrendű zártszék V—VIII. sor 80 kr. Állóhely 40 kr. Tanulójege 30 kr. Karzat 20 kr.

Jegyek előre válthatók özv Miskolczi Istvánné czukrász füzetében.

Az előadást tánc követi. — Kezdeté 8 órakor.

A tiszta jövedelem az irodalmi könyvtár gyarapítására fog fordítatni.

Vajh, hogy ejtett volna szennyet
Sugarán az ősi névnek?!
Sujtsa bár... mondjam? ne mondjam?
Régi rege, régi ének

Gyászba borult ősi terem,
Fáklya fénytől sárga, halvány.
Gyászba borult ősi terembe
Ravatalon fekszik a lány.

Néma esendbe' zokogás, jaj
Összeborzad a ki hallja,
Büszke kényur — ősz apának
Könnye hull a ravatalra.

Vissza sirná, vissza már, kit
Gőgje inkább tudni vágya
Halva, mint bár boldogan, de
Ős nevébe' meggyalázva.

Vissza sirná, éltet adna,
Kines, ha győzne a halálom...
Néma, hallgat a ravatal,
Ah! mi örök, mely ez átom.

Ó vas ajtó zára pattan,
Hangot adva megcsikordul.
Ősi sírbolt vasajtója
Sarkaiba' döngve fordul.

Ősi sírbolt éjjelében,
Uj lakója ott pihen már.
Fájva, szívet átverően
Másodszor is pattan a zár.

Szereltem, tündérvilág te,
Rombolásod, ah be átkos!
Edes állom, ébredésed
Be szomorú, jaj be gyászos!

Mennyi kín, a büszke kényur
Ősz apának tört alakján,
Mennyi önvád: könybe fásult,
Nyugalomba, könnye fogtán!

Jaj be fájó az a sírbolt
Néma, sötét örök éje.
Óreg óra be szomorú,
Ketyegésed és regéje.

Borsody Béla.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN.

Magán-hirdetések.

Egész selyem mintázott Fouárdokat
(mintegy 450 különböző fajban), méterenként 75 krtól 3 frt
65 krtól — valamint fekete, teher és színes selyemszöveteket 45
krtól 11 frt 65 krtól — sima, kockás, esikós, virágos, damaszolt
minőségben (mintegy 240-féle dispositió és 2000 különböző
szín és árnyalatban) szállít póstabér és vámmentesen a privát
megrendelők lakására HEN-EBERG G. (esász. és kir. udv.
szállító selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordul-
tával küldetnek. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros és leve-
lezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Meghívás.

A Gömörmezei nép- és iparbank
részvényesei 1894. február hó 23-an d. e. 9
órákor a „Három Rózsa“ vendéglő nagy termé-
ben tartandó

rendes közgyűlésre
tisztelettel meghívtnak.

Tárgyak:

1. Igazgatóság és felügyelő bizottság évi je-
lentése.
2. Mérleg jóváhagyása s ennek folytán az
igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
3. Osztalék megállapítása.
4. Az igazgatóság, felügyelő bizottság és
napibiztosok választása.
5. Indítványok.

Rimaszombat, 1894. február 12. é.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

6097. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar
kir. kincstár végrehajtónak Ablonczy Pálné
Dapsy Julianna végrehajtást szenvedő elleni 72 frt
67 kr. adókövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyé-
ben a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Alsó-
Szuhá községben fekvő, az alsó-szuhai 6. számú telek-
jegyzőkönyvben foglalt Ablonczy Pálné Dapsy Julianna
névén álló 729. 1113. 3053. 3160. 3161/a) 3168/f) hely-
rajzi számokra 500 frt, az alsó-szuhai 410. számú telek-
jegyzőkönyvben foglalt 700. 701. 702. 703. 1028. hely-
rajzi számból Ablonczy Pálné Dapsy Juliannát illető
háromnegyed (¾) részére az árverést 1847 frtban ezen-
nel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi márczius hó
30-ik napján délelőtt 10 órákor Alsó-Szuhá községben a
bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállá-
pított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-
árának 10%-át vagyis az alsó-szuhai 6. számú telekjegy-
zőkönyvi ingatlanokra 50 frt, az alsó-szuhai 410. számú
telekkönyvi birtokra 184 frt 70 krt készpénzben, vagy
az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfo-
lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én
3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött ke-
zéhez letenni, avagy az 1881-ik LX-ik t.-cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Rimaszombatban, 1893. évi november hó 14.
A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Altdorffer, kir. tsvszéki bíró.

Bérbe adó.

Gömörben egy kis birtok, a hozzá tartozó
gazdasági épületekkel és mészárszékekkel azon-
nal bérbe adó. — Értekezhetni lehet a tulaj-
donos Bakos Istvánnal Keczegén u. p.
Gömör-Ráho (Gömörmeze.)

Meghívás

a Nyústyai takarékpénztár részvénytársaság
VIII. évi rendes közgyűlése

1894. évi február hó 18-án, délután 2 órákor,
a takarékpénztár helyiségében fog megtartatni,
melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meg-
hívtnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság je-
lentése az 1893-ik évi üzleteredményről.
2. Mérleg jóváhagyása, felmentvény meg-
adása és a tiszta nyereség iránti határozat
hozatal.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság vá-
lasztás utján való kiegészítése.
4. Indítványok.

Az igazgatóság.

Meghívás

a „Rimaszombati Takarékpénztár“

1894. február hó 27-én

délelőtt 9 órákor saját helyiségében tartja meg

XXII. évi rendes közgyűléset,

melyre az intézet részvényes tagjai ezennel meg-
hívtnak.

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés az 1893. év üzletéről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése a számadás és
mérleg megvizsgálása felől.
3. Osztalék meghatározása.
4. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépő tagok
helyeinek betöltése.
5. A felügyelő-bizottság és napibiztosok meg-
választása.

Rimaszombat, 1893. február 10-én.

Az igazgatóság.

Kiadó bolt és lakás.

A „Gömörmezei nép- és iparbank“
tulajdonát képező piaci ház földszinti
lakása bolt helyiséggel 1894 május
elsejétől bérbe kiadó. A bérleti szán-
dékozók az intézeti igazgatóval ér-
tekezhetnek.

Kiadó ház.

Rimaszombatban, a losonci-utczában egy jó
karban levő és magános udvarral bíró ház, mely
öt száraz szoba, világos konyha, száraz pincze,
padlás, fatartó, egy darabka konyhakert és ser-
tésből, valamint az udvaron külön álló két
szobás lakásból áll, 1894. évi május hó 1-től
bérbe kiadó. — Értekezhetni a tulajdonos özv.
Valyi Lajosnéval.

Tisztelettel alólirottak van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudó-
mására juttatni, hogy az évek óta lenálló

női és férfi divatáru és rőföskereskedésemet
folyó évi február első napjától kezdve

női-, férfi-, leány- és fiu-bőrczipőkben

dusgazdag raktárral kapcsoltnam egybe.

Főtörekvésem s üzleti elvem, hogy csak a legjobb gyártmányt árusítom el
jutányos áron s így a cikkek kitünő minősége csinálja üzletemnek a reclamot.

Tuicsigázott, be nem váltható ígérekkel nem kecségetem a n. é. közönséget,
hanem igenis mint eddig, úgy jövőben is fokozott bezzalommal fogok törekedni, hogy t
vevőim igényeit minden tekintetben előzékeny és figyelmes kiszolgálattal kielégíthessem.

Remélem, hogy ezen új áruezikk piacra hozatala által a t. közönségnek al-
kalmat fogok nyujthatni jó áruk beszerzésére.

Becsés pártfogásukat kérve, maradtam illő tisztelettel

REISZ JÓZSEF,

női és férfi divatáru kereskedő
Rimaszombatban, Főtér- és Deák Ferencz-utca szögletén.

Hirdetmény.

A „Gömöri faipar részvénytársaság“ igazgatósága tudatja,
hogy a folyó évi február hó 1-én tartott közgyűlés határozata
folytán az alaptőkének 100.000 forintra felemelése céljából 100
darab, egyenkint 400 frtról szóló részvényre az aláírási ivec kia-
dattak; az erre vonatkozó aláírási tervezetek, a pesti magyar
kereskedelmi banknál, a rozsnyói, tornallyai, rimaszombati,
jolsvai, nagyrőcezi takarékpénztáraknál és a putnoki nép-
banknál, valamint a társulat irodájában Pelsüczön vannak ki-
téve, a hol az aláírásra jelentkezések elfogadtatnak.